

עת"א 9126/01/17 - מכרם חמוד, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל - משרד הבינוי והשיכון

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 9126-01-17 חמוד(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני
העותר
נגד
המשיבים

כבוד השופט יוסף בן-חמו
מכרם חמוד,

1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל - משרד הבינוי והשיכון

החלטה

בפני עתירת אסיר נגד ההחלטה המנהלית מיום 22/12/16 שדחתה את בקשתו לשנות את סיווגו כאסיר אלמ"ב.

נימוקי הבקשה :

- על פי התשובה המנהלית שקיבל, מסווג העותר כ"אסיר אלמ"ב" משום שנפתחו נגדו שני תיקי משטרה, שניהם מלפני יותר מ - 3 שנים. העותר לא קיבל כל הסבר מעבר לכך. העותר טוען כי הוא איננו עונה להגדרת "בן משפחה", כמשמעותו בחוק למניעת אלימות במשפחה.
- הגדרתו כ"אסיר אלמ"ב" מונעת את האפשרות להכין עבורו תכנית רש"א לקראת הדיון בעניינו בפני וועדת השחרורים, לאחר שסיים לרצות 2/3 מתקופת המאסר.
- העותר טוען כי אמנם הוא הורשע בעבירות אלימות נגד אחר, אולם האחר הוא אינו "בן משפחה" ואין כל קשר משפחתי ביניהם.
- התנהגותו של העותר במהלך תקופת מאסרו הינה חיובית, לא נרשמו לחובתו עבירות משמעת.
- העותר מרצה עונש של 25 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשע בעבירות של סחיטה, הצתה, תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות וחבלה במזיד ברכב, סווג לקטגוריה א' - פרופיל אלמ"ב.

כתב התשובה :

- עיון בכתב האישום המתוקן בו הודה העותר, מלמד שהרקע למעשי האלימות כלפי המתלונן היה חשדם של

העותר ויתר אחיו - הנאשמים, שבתו הקטינה מקיימת קשר אינטימי עם המתלונן.

וועדת אלמ"ב שדנה בעניינו של העותר, החליטה לסווגו כ"פרופיל אלמ"ב", לאחר שקבעה שלא ניתן לשלול את מסוכנותו בעת יציאתו לחופשה.

לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים, ולאחר עיון בחלק הסודי של דוח וועדת אלמ"ב, נראה לי כי דין העתירה להידחות.

על פי עובדות כתב האישום יזמו העותר ושני אחיו פגישה עם המתלונן, לאחר שסברו שהוא קיים קשר אינטימי עם בתו הקטינה של העותר. הנאשמים הסיעו את המתלונן לכביש עפר סמוך לקיבוץ רביד, ולאחר שבדקו בפלאפון של המתלונן הודעות טקסט שלו עם בתו של העותר, היכו אותו בכל חלקי גופו, גם בעזרת אלות, שברו את חלונות ופנסי הרכב שלו, הציתו ושרפו את רכבו מסוג **B.M.W**.

הוראות "תקנון העבודה הסוציאלית - וועדות מחוזיות לגילוי עריות ואלימות במשפחה בענייני אסירים ומשפחותיהם" (להלן: "תע"ס") - המהוות את המקור לפעילות וועדת אלמ"ב, קובעות כי סמכות הוועדה איננה מצומצמת רק ל"בן משפחה", כהגדרתו בסעיף 1 לחוק למניעת אלימות במשפחה.

סעיף 5.3.4 לתע"ס מסמיך את וועדת אלמ"ב לדון ולהמליץ גם לגבי אסירים שהם בעלי "פרופיל ב אלמ"ב", כמוגדר שם (ראה עת"א 19452/12/16 עבאס נ' שב"ס, החלטה מיום 5/3/17).

הגדרת "בן משפחה" הינה מרחיבה ועולה בקנה אחד עם התכלית שביסוד פקודת הנציבות.

בית המשפט העליון קבע כי אין דופי בשימוש במנגנון מייעץ, כמו וועדת אלמ"ב גם במקרים המצויים במעגל הרחב יותר של משפחה או הסכסוך המשפחתי. במונחי המשפט הפלילי, עסקינן בגישה סבירה (רע"ב 5745/16 ערפאת סאלח נ' שב"ס, החלטה מיום 21/9/16 מפי כב' השופט רובינשטיין).

ברע"ב 5548/11 חאלד רוביע נ' מ"י, נדון מקרה דומה. שם עתר אסיר שנדון ל - 30 חודשי מאסר לאחר שהורשע בחבלה בכוונה מחמירה. העותר שם, יחד עם ארבעת אחיו, תקף את שני המתלוננים על רקע סכסוך בין משפחת העותר למשפחת המתלוננים, בשל גירושי אחיו של העותר מאחותם של המתלוננים. עניינו נדון בפני וועדת אלמ"ב שקבעה כי קיים פוטנציאל מסוכנות והוא עתר נגד וועדת אלמ"ב בטענה שהגדרתו אינה תואמת את ההגדרה של "בן משפחה". העתירה נדחתה. כב' השופט עמית קבע כי עניינו של העותר שם נכנס ללא קושי למס' הגדרות הקושרות את מעשיו למעשי "אלימות במשפחה". עוד נקבע שם כי יש ליתן פירוש מרחיב להגדרת "אסיר אלמ"ב" על פי הגיונם של דברים, השכל הישר ותכלית הפקודה.

עיינתי בחלק החסוי של וועדת אלמ"ב. האמור במידע החסוי, במיוחד בפסקה השנייה של עמ' 1 ובפסקה הראשונה של עמ' 2, יש להן קשר ישיר לאירועים בגינם נשפט העותר. הדברים הכתובים בדוח הסודי מדברים בעד עצמם. מהדוח עולה מסוכנות של ממש, שיש בה כדי להסביר את עמדת וועדת אלמ"ב נגד יציאתו לחופשה ונגד שחרור מוקדם בתנאים.

לאחר שהגעתי למסקנה שוועדת אלמ"ב פעלה במסגרת סמכותה ולאור תוכן הדברים שבדוח החסוי, אני מורה על דחיית העתירה.

ניתנה היום, י"ח אדר תשע"ז, 16 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.